Huszár Ágnes

ÉRZÉKETLENÍTÉSI TRÉNING

PÁRATLAN OLDAL - LXII. évfolyam, 2. szám, 2018. január 12.

Belehallgatok a közrádió szilveszteri kabaréjának ismétlésébe. A közszolgálati humor fő forrása most a női hülyeség, különösen az idős nők (anyósok) kivételes ostobasága. Bach Szilvia Jolikájától megtudjuk (?) azt is, hogy a cigányok mind egy szálig alkoholisták, enyveskezűek és az idiotizmusig buták.

Valaki felveti, mit gondolhatnak rólunk a norvégok, miután látták Magyarország képviseletében Kállay-Saunders Andrást a 2014-es Eurovíziós Dalfesztiválon. Nyilván azt, hogy „itt mindannyian négerek vagyunk” – hangzik a megoldás. Közbeszólnak, hogy Pápai Jocival se jártunk valami jól. Egy másikuk az osztrákokat se tekinti már sógoroknak, mióta „egy szakállas nőt”, Conchita Wurstot voltak képesek indítani a vetélkedőn.

Témaváltás: az egyik közreműködő megérdeklődte „zsidó barátjától”, csakugyan zsidó kézben van-e az egész pénzvilág. Az igenlő választ a stúdióban harsány derültség jutalmazza.

Így felkészülve jutott el a hallgató a pezsgőbontáshoz és az államfői intéshez, hogy tiszteljük a másikban az embert és egymásban a magyart. Már persze ha nem nő, nem cigány, nem zsidó és nem néger.